

ВЕСЕЛИ НАРОДНИ ПРИКАЗКИ

ДОБРИЯТЪ СЕЛЯНИНЪ

Единъ селянинъ оседлалъ стария си конь и отишълъ въ града да купи соль. Купилъ той три човала соль.

— Твоятъ конь повече отъ два човала нѣма да може да носи, — казалъ мутърговецътъ. — Остави единия тука и ела утре да го вземешъ.

— Право е, — казалъ селянинътъ. — Моятъ конь е старъ. Ще му натоваря само двата, а третия ще нося азъ.

Така и направилъ: натоварилъ двата човала на коня, а третия метналъ на гърба си, а следъ това възседналъ коня.

Коньтъ взелъ да подгъва крака.

— Гледай ти неблагоприятно животно! — завикалъ селянинътъ. — Не виждашъ ли, че самъ взехъ единия човалъ на гърба си?

ЛАКОМИЯТЪ ЦИГАНИНЪ

Единъ циганинъ миналъ по Петровденъ край една мандра, отишълъ при мандраджията и му се примолилъ:

— Чичо, дай ми малко хлѣбъ и сирене, че съмъ много гладенъ!

Далъ му човѣкътъ. Наялъ се хубаво Манго и рекълъ:

— Чичо, кога да дойда пакъ да ми дадешъ една цедилка сирене?

— Ами, че ела къмъ Свети Никола, — казалъ мандраджията на лакомия циганинъ.

Чакалъ Манго, чакалъ, дошълъ Свети Никола. Дигналъ се той и право на мандрата. Стигналъ тамъ, озърталъ се насамъ, озърталъ се нататъкъ — нѣма живъ човѣкъ. По едно време взелъ да лае като куче и да вика:

— Чичо, чичо, излѣзъ бе, излѣзъ, че ще ме изядатъ кучетата. — Ала никой не излизалъ.

— Чичо, дай ми една цедилка сирене! — викалъ циганинътъ.

Никой не се обадилъ. А въ това време духналъ силенъ вѣтъръ и взелъ да навѣва снѣгъ. Приклекналъ тукъ Манго, приклекналъ тамъ, па се свилъ край една трънка, да чака, да си хапне сиренце посрѣдъ зима!

В. П.